

формула отделните отношения $\frac{|p_{i2} - p_{i1}|}{\bar{p}_i}$ се осредняват геометрично

според известните принципи на статистиката, когато се работи с индекси, темпове и прирасти. В същата статия съм представил и основанията за този измерител. Подобен израз в скобите на I_r се получава и от цитираните от Н. Янкова автори Д. Димитров и Л. Димитрова, които също са предложили измерителя $I_e(P, Q)$ за среден относителен прираст. Не е ясно обаче защо знаменателите на относителните прирасти в тази формула са сумите $(p_{i1} + p_{i2})$. По този начин се получават двойно по-малки прирасти в сравнение с реалните чрез двойно по-големите тегла, които усилват влиянията на отделни темпове и намаляват влиянията на други. Въпреки това, следвайки своята логика, тези автори получават подобен измерител, защото според посочените статистически принципи осредняват също темпове. Както се вижда от съответните формули, разликата между двата измерителя I_r и $I_e(P, Q)$ е съществена, защото в $I_e(P, Q)$ участва константата $\frac{1}{3}$, докато I_r има едновременно константа $\frac{1}{2}$ в знаменателите на отделните относителни прирасти, както и в степенните показатели за техните тегла. Нещо повече, дори да се игнорира константата $\frac{1}{3}$, двата измерителя въпреки своята визуална близост са съществено различни. Очевидно Н. Янкова не е схванала тези различия, защото на стр. 29 в своята статия заявява, че вероятността за случайно съвпадение между I_r и $I_e(P, Q)$ била толкова малка, че можела да се счита за нула. Такова твърдение се отхвърля и чрез получените резултати от емпиричния анализ за структурни изменения на производствената структура по отрасли, които същата авторка е представила в табл. 3 на стр. 25 в своята статия. За трите наблюдавани периода 1980-1988, 1988-1994 и 1980-1994 г. съответните стойности на $I_e(P, Q)$ в проценти са 2.7, 13.9 и 12.0, докато стойностите на I_r възлизат на 8.0, 37.3 и 32.3%. Или с I_r се получават по-големи резултати от два до три пъти съответно за трите периода, както следва: 2.9 пъти, 2.7 пъти и 2.7 пъти (!). Същата логика на авторката се проявява отново и в обратния случай, когато с различни измерители се получават много близки резултати. Например на стр. 23 от своята статия Н. Янкова поставя въпроса, че ако за нормираното Евклидово разстояние K_d и измерителя $I_e(P, Q)$ на Д. Димитров и Л. Димитрова се получавали близки резултати, защо трябвало да се използва $I_e(P, Q)$. Както е